

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL WITH STUDENTS LEARNING STYLES TO ENHANCE PARAGRAPH WRITING ABILITY

ผู้วิจัย

เพ็ญศรีศิลป์ ปิ่นชัย¹Piansin Pinchai¹

piansin.pin@mfu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของผู้เรียนและการใช้การสอนเขียน โดยการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนวิชา Intensive English ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 2 กลุ่ม ตามตอนเรียนโดยแบ่งเป็นผู้เรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 37 คนที่ได้รับการเรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยมีการวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน และผู้เรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 37 คนที่เรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้โดยไม่มีมีการวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนเขียนอนุเจตโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนโดยคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และแผนการสอนเขียนอนุเจตโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบความสามารถการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละผลปรากฏว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทั้งนี้หลังจากพัฒนารูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มทดลองดังกล่าวแล้วติดตามผลการทดสอบความสามารถการเขียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มแล้วพบว่า ทั้งผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการด้านการเขียนที่ดีขึ้นตามลำดับ แต่ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนที่ดีขึ้นไปในทิศทางเดียวกันมากกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้ การเสริมต่อการเรียนรู้ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ABSTRACT

The purpose of this research was to study and develop lesson plans regarding students' learning style preferences in order to compare students' paragraph writing ability by implementing scaffolding writing instruction with students' learning style preferences in one group and implementing scaffolding writing instruction without students' learning style preferences in another. Target groups were 74 students (37 students in a controlled group and 37 students in an experimental group) enrolling in Intensive English class in the 1st semester, academic year 2016. Research instruments were scaffolding writing instruction with students' learning styles preferences lesson plans for the experimental group, scaffolding writing instruction without students' learning style preferences

¹อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

lesson plans for the controlled group, and paragraph writing ability tests for both groups. The data were analyzed for mean, standard deviation, and percentage. The result showed the improvement of both controlled and experimental groups. However, the experimental group has improved better when taking a look at the standard deviation.

Keywords: Learning Styles, Scaffolding Writing, Instructional Model Development

บทนำ

ผู้เรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีพื้นฐาน ประสบการณ์การเรียนรู้ ความต้องการ จุดอ่อน จุดแข็ง แรงจูงใจ และวิธีการเรียนรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่า ปัจจัยด้านกายภาพและชีวภาพก็มีผลต่อการเรียนรู้ เช่นเดียวกัน ตามที่ Keefe และ Ferrell (1990) ได้กล่าวว่า ระดับในการประสบความสำเร็จของผู้เรียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านวิชาที่เรียนเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการตระหนักและรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อการสอนอีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น Domino (1970) ยังพบว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามรูปแบบการเรียนของผู้เรียนมักจะได้คะแนนสอบวัดผลความรู้ทั่วไป และทัศนคติ ที่สูงและมีประสิทธิภาพกว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนในแบบที่แตกต่างจากรูปแบบการเรียนรู้อของตนเอง อีกทั้ง Dun (1983) ยังได้กล่าวอีกว่า หากผู้สอนมีการคำนึงถึงรูปแบบการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีพัฒนาการทางการเรียนมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยเน้นเนื้อหา

รูปแบบของการเรียนรู้ที่ได้รับการศึกษาและพัฒนามาช้านานนั้น สามารถจำแนกได้หลากหลายประเภทตามแนวทางการตั้งชื่อของผู้ศึกษาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เป็นต้นว่า Dunn and Dunn's (n.d.) ซึ่งศึกษาถึงมิติของรูปแบบการเรียนรู้ (Dunn and Dunn's Learning Style Dimensions) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม ความรู้สึก ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ลักษณะทาง สรีรวิทยา และลักษณะทางจิตวิทยา ล้วนแล้วแต่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนอันได้แก่สมาธิในสิ่งที่เรียน (Concentrate) ประมวลผล (Process) เข้าถึงแก่น (Internalize) และการจดจำ (Retain)

นอกจากนั้น Fleming's (2001 อ้างอิงใน Moayyeri, 2015) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนรู้สามารถจำแนกผ่านลักษณะการรับข้อมูลของแต่ละบุคคล หรือ 'VARK' ซึ่ง 'V' ย่อมาจาก Visual หมายถึงการรับรู้ผ่านทางตา, 'A' ย่อมาจาก Audio หรือการรับรู้ผ่านการฟัง, 'R' ย่อมาจาก Read/Write หมายถึงการรับรู้ผ่านการอ่านและเขียนและ 'K' ย่อมาจาก Kinesthetic หรือการรับรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางร่างกายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของ Reid (Reid's Perceptual Learning Styles Model) (1987, as cited in Kara, 2009) ที่ได้สร้างแบบสอบถามการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาที่สอง (PLSPQ) โดยจัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 6 กลุ่มตามประเภทรูปแบบการเรียนรู้ 6 ประเภท (Reid, 1995) อันได้แก่ เรียนรู้ผ่านการมองเห็น (Visual) การเรียนรู้ผ่านการได้ยิน (Auditory) การเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) การเรียนรู้ผ่านการสัมผัส (Tactile) การเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือการทำงานกลุ่ม (Group) และการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล (Individual)

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงการเรียนภาษา ไม่ใช่ผู้เรียนทุกคนและทุกรูปแบบการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จจากการเรียนอย่างเท่าเทียมกัน การเรียนภาษาที่สองมีปัจจัยทั้งสังคมและปัจจัยส่วนบุคคลเป็นตัวแปร ผู้เรียนหลายคนมีความสามารถในการพัฒนาตัวเองได้ดีกว่าผู้เรียนคนอื่น ๆ ในช่วงระยะเวลาเท่ากัน หากจะมองลึกลงไปในระดับภาษา ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแต่ละประเทศก็มีพัฒนาการและผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน Reid (1987) ได้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวเอเชียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น (Visual) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนชาวเกาหลีที่มีรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น

อย่างโดดเด่น ในขณะที่ผู้เรียนชาวสเปนส่วนใหญ่จะเรียนผ่านการฟัง (Auditory) ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่โดยส่วนน้อยจะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้ เป็นความคิดรวบยอดที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและเรียนรู้ได้ต่างกัน หากผู้เรียนตระหนักรู้ รูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง ย่อมส่งผลดีต่อการเรียนในชั้นเรียนและการศึกษาหาความรู้ รวมถึงการวางแผนในการศึกษาต่อทั้งในและนอกชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ทว่าการเรียนรู้ภาษายังถูกจัดเป็นกลุ่มย่อยตามทักษะภาษา ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทักษะการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่อาศัยความชำนาญ และความรู้ค่อนข้างมาก เนื่องจากการเขียนเป็นการประมวลความรู้ และถ่ายทอดความนึกคิดของผู้เขียนไปสู่การเรียบเรียงประโยคจากระดับคำไปสู่ระดับประโยคจนกลายเป็นข้อความที่เราต้องการสื่อสารออกไปในรูปของภาษาเขียน ซึ่ง Byrne (1997) ได้กล่าวว่า แท้จริงแล้วการเขียนนั้นไม่ยาก แต่ความยากอยู่ที่การทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในงานของเราซึ่งมาจากความคิดประสบการณ์ และความรู้ของเรา จึงเป็นการยากยิ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะเขียนออกมาได้ในระดับเดียวกันทั้งหมด การเขียนจึงเป็นทักษะที่ทำให้ท้ายความสามารถของผู้เรียนภาษาที่สองค่อนข้างมาก

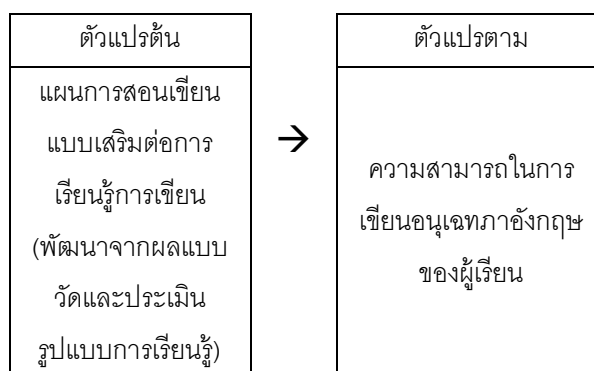
รูปแบบการสอนเขียนในปัจจุบันนั้นมีหลากหลาย แต่หนึ่งในรูปแบบการสอนเขียนที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับกลวิธีการสอนและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวไทย ได้แก่ การสอนเขียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นแรก คือขั้นที่ผู้สอนต้องมุ่งเน้นการสอนการเขียนประเภทใดประเภทหนึ่ง (inquiry) จากนั้นผู้สอนอธิบายขั้นตอนการเขียนงานในระยะเวลาหนึ่งหรือสองสัปดาห์ (modeling) โดยให้ดูตัวอย่างการเขียนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ พร้อมกันนั้นผู้สอนก็จะนำสิ่งที่ได้จากการนำเสนอหรือแลกเปลี่ยนกับผู้เรียนในขั้นแรกนั้นมาเป็นตัวอย่างในการเขียนโดยละเอียด ก่อนที่ผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม (sharing) ในการนำเสนอความคิดและตัวอย่าง

ในทุก ๆ ขั้นตอนของการเขียนข้างต้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในหลักปฏิบัติ จึงทำให้ขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกิดขึ้นไปพร้อมกับขั้นตอนการนำเสนอตัวอย่าง หลังจากนั้นจะเป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่ต้องลงมือปฏิบัติ โดยให้ทำงานร่วมกันเป็นทีม กลุ่ม หรือคู่ (collaborative) โดยสมาชิกในทีมหรือกลุ่มต้องเขียนงานในหัวข้อที่ได้รับร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะที่ทำงานอันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในอีกระดับหนึ่ง จะเห็นได้ว่าในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเริ่มมีอิสระในการเขียนมากขึ้น และสามารถเขียนงานด้วยตัวเอง (independent) โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนหรือเพื่อนอีกต่อไป เพียร์สลิป (2559) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยกลวิธีนี้ จะได้รับการเรียนผ่านการแนะนำเนื้อหาในภาพรวมก่อนลงมือปฏิบัติจริงและผู้เรียนจะมีพัฒนาการผ่านการสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น จนมีความสามารถที่จะเขียนงานของตนเองได้ในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่า การสอนรูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

ในขณะเดียวกัน Karthigeyan และ Nirmala (2013) ได้กล่าวว่ารูปแบบการเรียนรู้เฉพาะตัวของผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับการรูปแบบการประมวลผลข้อมูลภายในในการรับรู้ข้อมูลหรือความรู้ใหม่ ๆ ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้จึงถูกนำไปปรับเข้ากับกับกระบวนการเรียนรู้ที่จะส่งผลทำให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ นั้น ๆ ไปประมวลและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษารูปแบบการเรียนรู้กับทักษะการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่าการตระหนักรู้ถึงรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอน รวมถึงสื่อการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสร้างแผนการเรียนอันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นได้ในท้ายที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มทดลองและพัฒนาแผนการเรียนการสอนเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษโดยการเสริมต่อการเรียนรู้โดยคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้เรียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนผนวกกับการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและกลุ่มผู้เรียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนแต่เพียงอย่างเดียว

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาที่เรียนวิชา Intensive English (1006001) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่ได้จากการสุ่มแบบยกกกลุ่ม (Cluster random sampling) จำนวน 2 ตอนเรียนตอนเรียนละ 37 คน รวมทั้งสิ้น 74 คนซึ่งการวิจัยเชิงทดลองแบบ Posttest-Only Control Group Design นั้น มักจะใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถคัดเลือกได้โดยวิธีการสุ่มเข้ากลุ่มแบบสมบูรณ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แผนการสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้การเขียน (พัฒนาจากผลแบบวัดและประเมินรูปแบบการเรียนรู้)

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท ได้แก่แบบสอบถามวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนวิชา Intensive English แต่ละคนของ Reid (Perceptual Learning Style Preference Questionnaire) และแผนการสอนเขียน โดยแผนการสอนเขียนชุดแรกใช้สำหรับผู้เรียนกลุ่มควบคุม ได้แก่ แผนการสอนเขียนโดยการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้, และแผนการสอนเขียนสำหรับผู้เรียนกลุ่มทดลองได้แก่ แผนการสอนเขียนโดยการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ที่ถูกสร้างขึ้นตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนวิชา Intensive English จำนวนอย่างละ 3 แผน แผนละ 4 คาบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนเขียนตามหัวข้อที่กำหนดแบบอิสระหลังการเรียนในแต่ละแผนการสอน ทั้งหมด 3 ครั้ง ซึ่งหัวข้อที่ใช้มีระดับความยากง่ายตามบทเรียนในชั้นเรียน

สำหรับเกณฑ์ประเมินการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ที่ปรับมาจาก International Reading Association (2011) ได้แก่การวัด การเขียนจุดประสงค์ หลักและสนับสนุน องค์ประกอบและโครงสร้าง การเชื่อม คำ การสะกดคำ และไวยากรณ์

วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และทำการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ผู้เรียนทำแบบวัดและประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของ Reid (เฉพาะกลุ่มทดลอง) ก่อนการเรียน
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนผู้เรียน โดยใช้แผนการสอนเขียนโดยใช้จัดการเรียนการสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้การเขียน (เพียรศิลป์ 2559) โดยแผนการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน (กลุ่มทดลอง) และจัดการเรียนการสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนแต่เพียงอย่างเดียว (กลุ่มควบคุม) จำนวนอย่างละ 3 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 4 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 12 คาบ โดยมีลำดับการสอนดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 การสอนเขียน
โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม (จำนวน 3 แผน)

- 1) ขั้นการถาม (inquiry) ผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนให้ผู้เรียนตอบก่อนการเขียน
- 2) ขั้นการแสดงแบบจำลอง (modeling) ผู้สอนแสดงแบบจำลองการเขียนตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นการเขียน จนถึงขั้นสุดท้ายของการเขียนหรือเป็นการนำเสนอการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) ในทุก ๆ ขั้นตอนให้ผู้เรียนได้เห็นขั้นตอนทั้งหมด ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามตอบข้อสงสัยของผู้เรียน (งานเดี่ยว)
- 3) ขั้นแลกเปลี่ยน (sharing) ให้ผู้เรียนเสนอความคิดของตนต่อขั้นตอนการเรียน ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เสนอความคิดในทุก ๆ กระบวนการเขียน ตั้งแต่การตั้งหัวข้อ การเขียน และการปรับแก้ (งานเดี่ยว)

4) ขั้นการร่วมมือ (collaborative) ผู้เรียนเขียนงานกับเพื่อนเป็นคู่ โดยการเขียนจะเน้นการสลับสับเปลี่ยน หรือการแบ่งส่วนการเขียนก็ได้ (งานคู่)

5) ขั้นอิสระ (independent) ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเขียนอนุเจตหรือเรียงความได้ด้วยตนเอง (งานเดี่ยว)

แผนการเรียนรู้ที่ 2 การสอนเขียน
โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้โดยคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (auditory และ group) ในชั้นเรียน สำหรับกลุ่มทดลอง (จำนวน 3 แผน)

1) ขั้นการถาม (inquiry) ผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนให้ผู้เรียนตอบก่อนการเขียน โดยในการถามคำถามนั้นผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้ดู videos clips (auditory) และฟังบทสนทนาที่มีหัวข้อเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะได้เรียนและเขียน

2) ขั้นการแสดงแบบจำลอง (modeling) ผู้สอนแสดงแบบจำลองการเขียนตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นการเขียน จนถึงขั้นสุดท้ายของการเขียนหรือเป็นการนำเสนอการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) ในทุก ๆ ขั้นตอนให้ผู้เรียนได้เห็นขั้นตอนทั้งหมด ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามตอบข้อสงสัยของผู้เรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนจัดกลุ่ม (group) เพื่อตั้งคำถามให้ได้มากที่สุด (งานกลุ่ม)

3) ขั้นแลกเปลี่ยน (sharing) ให้ผู้เรียนเสนอความคิดของตนต่อขั้นตอนการเรียน ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เสนอความคิดในทุก ๆ กระบวนการเขียน ตั้งแต่การตั้งหัวข้อ การเขียน และการปรับแก้ (งานเดี่ยว) โดยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอหัวข้อที่สมาชิกในกลุ่มให้ความสนใจ และลองฝึกเขียน จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มอื่น ๆ แสดงความเห็นต่องานเขียนของกลุ่มตน (งานกลุ่ม)

4) ขั้นการร่วมมือ (collaborative) ผู้เรียนเขียนงานกับสมาชิกในกลุ่มอีก 1 คนตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย โดยการเขียนจะเน้นการสลับสับเปลี่ยน หรือการแบ่งส่วนการเขียนก็ได้ (งานคู่)

5) ชั้นอิสระ (independent) ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเขียนอนุเจทหรือเรียงความได้ด้วยตนเอง (งานเดี่ยว)

3. ผู้เรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังการเรียนแต่ละแผนการเรียนทั้งหมดจำนวน 3 ครั้ง

4. ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อแปลผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถด้านการเขียนโดยการถามให้เขียนบรรยายหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวันชุดละ 1 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 3 ชุด ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณดังนี้

คุณภาพเครื่องมือเชิงคุณภาพ

แบบทดสอบอัตนัยทั้งสามข้อได้ผ่านการตรวจสอบเชิงคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านโดยคำถามข้อที่ 1-3 มีดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับตัวชี้วัดคือ 1, 1 และ 0.67 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามทั้งสามข้อในแบบทดสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัดค่า IOC

คุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ

แบบทดสอบอัตนัยทั้งสามข้อได้ผ่านการตรวจสอบดัชนีความยาก และค่าอำนาจจำแนกได้ดังนี้

แบบทดสอบข้อที่ 1 มีค่าดัชนีความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็น 0.72 และ 0.69 ตามลำดับ

แบบทดสอบข้อที่ 2 มีค่าดัชนีความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็น 0.78 และ 0.59 ตามลำดับ

แบบทดสอบข้อที่ 3 มีค่าดัชนีความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็น 0.87 และ 0.55 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป คือ แบบทดสอบทั้งสามมีค่าดัชนีความยากอยู่ในระดับข้อค่อนข้างง่าย ซึ่งสอดคล้องกับระดับการเรียนเตรียมพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งสามชุดมีค่า

อำนาจจำแนกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งเหมาะแก่การนำไปใช้เพื่อทดสอบผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจทของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม

ผลการวิจัย

จากกลุ่มเป้าหมายจำนวนทั้งสิ้น 74 คน โดยแบ่งเป็นผู้เรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 37 คนที่เรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้โดยมีการวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน (ตามตาราง 1) ก่อนจัดทำและใช้แผนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (ตามตาราง 2) และผู้เรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 37 คน ที่เรียนโดย วิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้โดยไม่มีมีการวัดรูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนในชั้นเรียน (ตามตาราง 3) สามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ค่าร้อยละของการวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนในกลุ่มทดลอง

รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน	จำนวนผู้เรียน(N=37)*	ร้อยละ
Visual	1	2.17
Tactile	3	6.52
Auditory	15	32.61
Group	20	43.48
Kinesthetic	7	15.22
Individual	0	0.00

*ผู้เรียนบางคนมีรูปแบบการเรียนรู้มากกว่า 1 รูปแบบการเรียนรู้

จากตาราง 1 แสดงว่าหลังผู้เรียนกลุ่มทดลองจำนวน 37 คน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองโดยใช้แบบวัดและประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของ Reid พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ Group, Auditory และ Kinesthetic คิดเป็นร้อยละ 43.48, 32.61 และ 12.22 ตามลำดับ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ 3 ครั้ง ด้วยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้โดยมีการวัดและพัฒนาแผนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน (กลุ่มทดลอง)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (คะแนนเต็ม 15)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	จำนวนผู้เรียน (N)	T-Score ≥ 40	คิดเป็นร้อยละ
ครั้งที่ 1	10.57	2.55	37	32	86.49
ครั้งที่ 2	10.57	3.51		30	81.08
ครั้งที่ 3	12.27	1.77		37	100

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตของผู้เรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนทั้งหมด 37 คนในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 10.57, 10.57 และ 12.27 T-Score เท่ากับ 32, 30 และ 37 คิดเป็นร้อยละ 86.49, 81.08 และ 100 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ของคะแนน ความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้โดยไม่มีกรวัดรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน (กลุ่มควบคุม)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (คะแนนเต็ม 15)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	จำนวนผู้เรียน (N)	T-Score ≥ 40	คิดเป็นร้อยละ
ครั้งที่ 1	10.03	1.90	37	29	78.38
ครั้งที่ 2	11.04	2.19		31	83.78
ครั้งที่ 3	12.01	1.71		30	81.08

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเจตของผู้เรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนทั้งหมด 37 คนในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 10.03, 11.04 และ 12.01 T-Score เท่ากับ 29, 31 และ 30 คิดเป็นร้อยละ 78.38, 83.78 และ 81.08 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มทดลองและพัฒนาแผนการเรียนการสอนเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษ โดยการเสริมต่อการเรียนรู้โดยคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group) รองลงมาได้แก่การเรียนรู้ผ่านการฟัง (Auditory) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ ผู้เรียนชาวสเปน ส่วนใหญ่จะเรียนผ่านการฟัง (Auditory) จากการทดลองของ Reid (1987)

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ถูกนำไปสร้างแผนการเรียนโดยให้แผนการเรียนมีรูปแบบ การเรียนรู้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การตอบคำถามในวัตถุประสงค์ ข้อ (2) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอนุเจตภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้เรียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนผนวกกับการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และกลุ่มผู้เรียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนแต่เพียงอย่างเดียวซึ่งก็พบว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนค่าเฉลี่ยการเขียนหลังการเรียนที่สูงขึ้นตามลำดับเหมือนกัน

แต่ทั้งนี้ หากวิเคราะห์จาก T- Score กับค่าร้อยละของทั้งสองกลุ่มผู้เรียนก็จะพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่เรียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ผนวกกับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (กลุ่มทดลอง) มี T-Score ที่คิดเป็น ร้อยละ 100 การทดสอบครั้งที่สาม เมื่อเทียบกลุ่มที่เรียนการเขียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่ง T-Score ที่คิดเป็นร้อยละ 81.08 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนที่ดีขึ้นไปในทิศทางเดียวกันมากกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

1. ประการแรก การรับรู้ถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนหากผู้สอนมีสื่อการสอนที่

สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนั้นๆ ย่อมส่งผลให้การพัฒนาการเรียนเขียนของผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีความสามารถในการเรียนในระดับที่แตกต่างกันได้ดีกว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนการสอนที่ไม่ตรงตามรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง ดังที่ Karthigeyan และ Nirmala (2013) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้เฉพาะตัว การปรับใช้รูปแบบการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้เข้ากับการเรียนการสอนย่อมทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น Domino (1970)

นอกจากนี้ จากผลการทดลองนี้ที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group) ได้สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของผู้เรียนในชั้นเรียนที่อยากให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้แสดงความคิดเห็น หรือแลกเปลี่ยนความรู้ในหัวข้อที่เรียน ก่อนจะนำมาซึ่งคำตอบในแต่ละเรื่องการจัดทำแผนการสอนที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ย่อมทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้ง การที่มีกิจกรรมหลากหลายให้ผู้เรียนได้ทำร่วมกันยังตอบโจทย์การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในยุคปัจจุบันที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Active learning) (Norbert et.al, 2009) เนื่องจากการใช้รูปแบบการสอนที่เด็กได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากขึ้นและการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่เกี่ยวกับบทเรียนที่ตนเองหรือสมาชิกในกลุ่มสนใจมาประกอบการศึกษา (เช่นเดียวกับประเทศฟินแลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่ได้รับการจัดอันดับให้มีระบบการศึกษาที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลกได้มีนโยบายดังกล่าว นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม ปี 2560 ที่ผ่านมา) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่พร้อมสำหรับการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 (ปีซี นาวิกเช่น, 2560) ซึ่งเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษาของโลกในปัจจุบัน

และจากผลการทดลองที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในอันดับรองลงมาได้แก่การเรียนรู้ผ่านการฟัง (Auditory) ทำให้ผู้สอนสามารถหากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟังให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัตินอกเหนือจากการทำงานหรือกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรม

ที่เกี่ยวข้องกับการฟังนั้นย่อมอาศัยขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฝ่ายเดียวจากการฟัง (Passive learning) ซึ่งสอดคล้องกับกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวไทยส่วนใหญ่ หากแผนการเรียนมีกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึงและครบถ้วนตามความต้องการที่มาจากผู้เรียนเองแล้ว ผลการเรียนรู้และทักษะทางภาษาของผู้เรียนย่อมมีการพัฒนาได้ดีขึ้น

2. ประการที่สอง ในด้านของขั้นตอนในการเขียน ผู้เรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ การเขียนนั้นจะมีโอกาสในการรับรู้ถึงข้อผิดพลาดในงานเขียนของตนเองผ่านการเรียนอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ขั้นการแนะนำแบบเจาะลึกเกี่ยวกับการเขียนในรูปแบบนั้น ๆ ก่อนการดูตัวอย่างการเขียนที่หลากหลาย จากนั้น ผู้เรียนก็จะมีส่วนร่วมในการอภิปรายถึงข้อดีและข้อด้อยของตัวอย่างงานเขียน ก่อนลงมือเขียน ทำโครงร่างการเขียน ทบทวนงานเขียน และการแก้ไขงานเขียนทุกๆ ขั้นตอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมและเข้าใจการเขียนแบบนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการทางการเขียนที่ดีขึ้นเป็นลำดับเป็นตามที Hougen (2013) ได้กล่าวไว้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการช่วยเหลือประเภทหนึ่งที่ได้รับจากผู้สอนเพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการอันนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิภาพอันจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือในสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องการ เมื่อเกิดการเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนก็จะค่อยเสริมสร้างความเข้าใจในการเรียนด้วยตนเองจนสามารถทำงาน หรือเขียนงานชิ้นนั้น ๆ ได้เองในท้ายที่สุด เนื่องจากความช่วยเหลือจากผู้สอนหรือผู้รู้จะค่อย ๆ ลดลงในท้ายที่สุดนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป การที่ผู้สอนจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้ครบถ้วนและครอบคลุมที่สุด ย่อมทำให้ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายได้พัฒนาไปพร้อมกันในทุกๆ ทางที่ดีขึ้นในท้ายที่สุด แต่การ

ประเมินรูปแบบการเรียนรู้และพัฒนาแผนการเรียนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม เป็นการเข้าถึงผู้เรียนและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีกว่า ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนทักษะการเขียนซึ่งนับได้ว่าเป็นทักษะที่ใช้ประสบการณ์ องค์ความรู้ และทักษะทางด้านภาษาอื่น ๆ อันมีความซับซ้อนนั้นยิ่งต้องอาศัยการถ่ายทอดและการรับรู้ถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้เหมาะสม ซึ่งการผนวกใช้การเรียนการสอนเขียนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้การเขียน รวมไปถึงการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนการเรียนและการสอนเขียนโดยการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนนั้นล้วนแต่เป็นการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learning center) อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในชั้นเรียนที่ดีขึ้นและมีผลคะแนนการประเมินที่สะท้อนถึงความสามารถในตัวของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำวิจัยนี้ไปใช้ในการต่อยอดการศึกษา คือ การสังเกตหรือการวัดก่อนการทดลอง (O1) เพื่อทดสอบความแตกต่างที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นแบบ Posttest Only Control Group Design ซึ่งสามารถนำผลของตัวแปรตามที่เกิดจากกลุ่มทดลองไปเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมได้ แต่หากมีการสรุปผลหรือเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของผู้เรียนถึงผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งก่อน-หลังได้อย่างชัดเจน ก็จะเพิ่มความน่าสนใจในผลการวิจัยมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ปี่ปี่ นาวีเกชั่น. 2560. "ระบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่ในฟินแลนด์". [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://www.bbc.com/thai/international-40093564> (4 กุมภาพันธ์ 2561).
- เพียรศิลป์ ปิ่นชัย. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเสริมต่อการเรียนรู้การเขียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
อนุเจตของผู้เรียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 16(2), หน้า 43-51.
- Almasa, M. & Parilah, M. S. (2009). Perceptual learning styles of esl students, *European Journal of Social Sciences*, 7(3), 101- 113.
- Dunn, R. (1983). *Learning style and its relation to exceptionally at both ends of the spectrum*. *Exceptional Children*, 4(6), 496-506.
- Dunn,R. (1990). Rita Dunn answer questions on language learning styles. *Educational Leadership*, 48, 15-19
- Dunn and Dunn: School-Based Learning Style (n.d.). *Dunn and dunn: school-based learning style*. Retrieved April 15, 2015, from <http://www.humanservicesed.org>
- Reid, J. (1987). *The learning style preferences of ESL students*, *TESOL Quarterly*, 21, 87-111.
- Reid, J. (1995). *Learning styles in the ESL/EF classroom*. Boston: Heinle&Heinle.
- Rohere, D., & Bjork, R. (2009). Learning styles concepts and evidences. *Psychological Science in the Public Interest*, 9, 105-116.
- Kara, S. (2009). Learning styles and teaching styles : a case study in foreign language classroom. *Conference of the International Journal of Arts and Sciences*, 77-82
- Karthigeyan, K. & Nirmala, K. (2013). *Learning style preference of english language learners*. *Educationia Confab*, 2, 134-139
- Keefe, J. W. & Ferrel, B. (1990). *Developing a defensible learning style paradigm*. *Educational Leadership*, 10, 57-61.
- Lee, M. (1976). *Some common grammatical errors made in written english by chinese students*. *CATE-SOL Occasional Papers*, 3, 115–120.
- Stebbins, C. (1995). *Culture-specific perceptual-learning style preferences of postsecondary students of english as a second language*. In: Reid, J. (Ed.), *Learning Styles in the ESL/EFL Classroom*. Heinle and Heinle, Boston, MA.